

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1005

гр. Бургас, 14.10.2022 г.

**ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС, III ВЪЗЗИВЕН НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в закрито заседание на четиринадесети октомври през две хиляди
двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Яни Г. Гайдурлиев

Членове: Цвета Ж. Попова
Ангел Д. Гагашев

като разгледа докладваното от Цвета Ж. Попова Въззивно частно наказателно
дело № 20222100600171 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 243, ал. 8 НПК.

Образувано е по жалба от И. Н. Н., ЕГН ***** срещу определение
№ 13 от 28.01.2022 г. по ЧНД № 7/2022 г. на Айтоския районен съд, с което е
потвърдено постановление на прокурор при БРП, ТО-Айтос от 29.12.2021 г.
за прекратяване на ДП № 335 ЗМ-81/2021 г. по описа на РУ – Руен, започнато
за престъпление по чл. 129, ал. 2 вр. ал. 1 НК.

В жалбата се прави оплакване за неправилност на постановеното от
районния съд определение. Посочва се, че мотивите на съдебния акт
буквално възпроизвеждат тези на обжалваното постановление на прокурора.
Твърди се, че и съдът, както и прокурорът, е тълкувал превратно и
необективно доказателствената съвкупност и с очевидна пристрастност към
защитната теза на лицето, което е причинило травмата на жалбоподателя.
Иска се отмяна на атакуваното определение и на потвърдено с него
постановление за прекратяване на наказателното производство, като делото
бъде върнато на прокурора със задължителни указания относно прилагането
на закона.

Въззивният съд, след като прецени събраните по делото доказателства,
намира следното:

Досъдебно производство № 335 ЗМ-81/2021 г. по описа на РУ - Руен при

ОД МВР- Бургас е започнало за това, че на 28.05.2020 г. около 20:00 ч. в с. Струя е причинил средна телесна повреда на И. Н. Н., ЕГН ***** от същото село, изразяваща се в разстройство на здравето, временно опасно за живота – престъпление по чл. 129, ал. 2 вр. ал. 1 НК.

В хода на досъдебното производство са разпитани свидетели, извършени са съдебномедицинска и техническа експертизи, събрани са писмени доказателства. Няма привлечено лице като обвиняем.

С постановление от 29.12.2021 г. прокурор при БРП, Териториално отделение Айтос е изразил окончателното си становище за делото на тази процесуална фаза. Приел е, че наличните по делото доказателства в болшинство представляват такива, оборващи тезата на пострадалия И. Н.. Наред с това заключението на съдебномедицинската експертиза давало алтернативни отговори при баланс на възможните хипотези досежно причината и механизма, по който би могла да бъде причинена травмата на И. Н.. Според прокурора в случая не може да се направи обоснован и недвусмислен извод за осъществен състав на престъпление по чл. 129, ал. 2 вр. ал. 1 НК, поради което и на основание чл. 243, ал. 1 вр. чл. 24, ал. 1, т. 1 НПК прекратил наказателното производство.

Срещу това постановление е подадена жалба в Айтоския районен съд от пострадалия И. Н. Н., въз основа на която е образувано ЧНД № 7/2022 г.

Районният съд изцяло е възприел изводите на прокурора и с определение № 13 от 28.01.2022 г. по ЧНД № 7/2022 г. е потвърдил постановлението за прекратяване на наказателното производство. Това определение е предмет на въззивната проверка.

Настоящият съдебен състав намира жалбата срещу акта на първия съд за основателна, като съображенията за това са следните:

По делото е безспорно установено, че на 28.05.2021 г. в с. Струя пострадалият И. Н. получил полифрагментарна фрактура на десен фронтален синус по предна и задна стена с фрагмент към дурата /мека черепна покривка/, без данни за пробив към мозъчния паренхим. Травма довела до разстройство на здравето, временно опасно за живота /вж. медицинска документация – л. 68-102 и заключение на съдебномедицинска експертиза № 324/21 г. – л. 37-39 от ДП/.

Според вещото лице д-р Милева травмата отговаря да е получена от действието на или върху твърд тъпоръбест предмет, какъвто може да е и камък. Вещото лице приема, че е възможно травмата да е получена от директен удар, нанесен със сила /хвърляне на камъка/, като същевременно няма никаква пречка травмата да е получена и при падане по лице върху предмет с такава характеристика.

Прокурорът не е приел за достоверни показанията на пострадалия Н., че телесното увреждане му е било причинено от свидетеля М. Н.М., който от разстояние 3 метра взел камък от земята и със сила го хвърлил към него, удряйки го по челото.

За да не кредитира тези показания, прокурорът се е аргументирал с показанията на членовете на семейството на Н. Х.. Всички те посочили причината за получената травма на Н. - „същият се подхлъзнал и паднал по очи на земята“. По този начин очевидно е приет вторият посочен в заключението на съдебномедицинската експертиза възможен механизъм за получаване на травмата.

Настоящият съдебен състав намира този извод за необоснован. Между показанията на свидетелите З. Н. М., Н. М. Х., Г. Х. Х. и М. Н. М. има противоречия, на които не е обърнато никакво внимание. Всеки от тези свидетели посочва различни обстоятелства относно мястото и начина на падане на пострадалия, дори броя на самите падания. Така например, докато свидетелките З. М. и Г. Х. твърдят, че И. Н. паднал веднъж, според показанията на свидетеля Н. Х. и сина му М. М. пострадалият паднал два пъти. По-важното е друго – заявеното от двете свидетелки /З.М. и Г.Х./, че пострадалият „паднал настрани“ /л. 18 и л. 20 от ДП/. Освен това свидетелката З. М. твърди, че след падането Н. влязъл в работилницата и след като излязъл от там, имал кръв по челото си.

Съвсем по различен начин описва случилото се с И. Н. свид. Н.М.. Според неговите показания, при посоченото от свид. З. М. падане и след излизането от работилницата пострадалият не е имал телесно увреждане. Н. получил травмата в по-късен момент, когато ударил мрежата с кола, тя се скъсала, Н. се подхлъзнал и паднал напред по лице към мрежата /л. 19 от ДП/. В същия смисъл са показанията на свид. М. Н. М. /л. 22 от ДП/. Показанията и на двамата пък не съответстват на тези на свид. Г. Х., която твърди, че

пострадалият се подхлъзнал и паднал, докато хвърлял камък към тях.

Противоречията между показанията са толкова съществени, че наличието им недвусмислено илюстрира желанието на тези свидетели да прикрият действителния механизъм на получаване на увреждането на пострадалия – удар с камък.

Същевременно самият пострадал ясно е заявил от кого е бил ударен – от М., сина на Н.т Х.. Непосредствено след получаване на травмата Н. посочил това име на кмета на селото – свид. М. Х. /л. 10 от ДП/, на съседа си М. К. /л. 25/, на зет си Х. Ш. /л. 17/, на полицейския служител Н. Н. /л. 8 от ДП/. Единствено на оператора на тел. 112 той казал, че е бил ударен с камък от „Един, дето беше кандидат народен представител, и такъв народен представител ... Н. М. Ю.“ /вж. заключение на техническата експертиза – л. 51 от ДП/. Посоченото противоречие обаче не изключва престъпния характер на извършеното спрямо личността на пострадалия деяние, а е изисквало провеждането на допълнителни действия по разследването за установяване на извършителя на деянието – например разпит на пострадалия. В този смисъл е налице непълнота на доказателствения материал.

Необсъждането на съществените противоречия между показанията на свидетелите по делото съставлява съществено процесуално нарушение при изготвянето на постановлението за прекратяване на наказателното производство, което е налагало неговата отмяна.

На досъдебното производство е допуснато и друго съществено процесуално нарушение – пострадалият не е бил уведомен за предявяване на разследването. Вярно е, че при разпита на 27.07.2021 г. И. Н. е заявил, че не желае да му бъдат предявени материалите от разследването /л. 29/. Впоследствие обаче пострадалият е променил становището си, видно от молбата на упълномощения от него повереник – адв. Ст. Кралев от Адвокатска колегия - Бургас. В нея изрично е посочено искането за конституиране на И. Н. в качеството на пострадало лице, за да може той да упражни правата си по чл. 75 НПК /л. 120 от ДП/. Молбата е била регистрирана в деловодството на БРП на 4.11.2021 г., с приложено към нея пълномощно. Въпреки това, след като делото е било докладвано по реда на чл. 226 НПК на наблюдаващия прокурор, с постановление от 22.11.2021 г. прокурорът е изпратил материалите по досъдебното производство на разследващия полицаи за изготвяне на заключително мнение, изразявайки становището си, че са налице предпоставки за прекратяване на наказателното производство. Пострадалият И. и неговият повереник не са били призовани за предявяване на разследването, което е довело до ограничаване на процесуалните им права. Затова допуснатото процесуално нарушение е

съществено, което от своя страна също е налагало отмяна на постановлението за прекратяване на наказателното производство.

Мотивиран от горното и на основание чл.243, ал.8 НПК, Бургаският окръжен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение № 13 от 28.01.2022 г., постановено по ЧНД № 7/2022 г. по описа на Айтоския районен съд, като вместо него постановява:

ОТМЕНЯ постановление от 29.12.2021 г. на Районна прокуратура – Бургас, Териториално отделение – Айтос за прекратяване на наказателното производство по ДП № 335 ЗМ-81/2021 г. по описа на РУ – Руен при ОДМВР - Бургас, започнато за престъпление по чл. 129, ал. 2 вр. ал. 1 НК.

ВРЪЩА делото на Районна прокуратура – Бургас, ТО - Айтос.

Определението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____